

hen forhåbentlig kan opnå omtrent universel tilslutning. Det vil i denne sammenhæng være et konstruktivt signal, hvis Danmark er blandt de første stater, der ratificerer konventionen. Derved viser vi, hvilken betydning en stat som Danmark, der yder en væsentlig indsats i FN's fredsbevarende arbejde, tillægger virkeliggørelsen af denne konvention.

Spørgsmål nr. 5:

Hvilken retsstilling har krigsforbrydere i lande, der har ratificeret konventionen sammenholdt med lande, der ikke har?

Svar:

For de lande, der har ratificeret konventionen, gælder, at de *enten* selv skal strafforfølge personer, der har begået de i konventionens art. 9 opregnede forbrydelser mod FN og dertil knyttet personel, *eller* udlevere sådanne personer til strafforfølgning i en anden deltagerstat. For lande, der ikke har ratificeret konventionen, gælder en sådan forpligtelse – til strafforfølgning eller udlevering – ikke. Med andre

ord, jo flere stater, der ratificerer, jo mere strammes nettet om de personer, der begår forbrydelser mod FN-personel.

Spørgsmål nr. 6:

Forventes alt FN-materiel i praksis at blive mærket (art. 3)?

Svar:

I konventionens art. 3 er det fastsat, at de militære og politimæssige komponenter af en FN-operation samt deres køretøjer, skibe og luftfartøjer skal bære særlige kendetegn. Endvidere fremgår det, at andet personel og materiel skal være passende identificeret, medmindre andet bestemmes af FN's Generalforsamling.

Bestemmelsen angiver rammerne for afmærkningen af personel og materiel. Disse rammer skal udfyldes af FN, således at det bedst mulige beskyttelsesniveau tilsikres.

For at opnå dette formål vil det næppe være nødvendigt at afmærke samtlige materielgenstande.